

חודשיים אחרי שהתייפחה על קבר חבריה, עמדה אסתר שחמורוב מתחת לחופה סיוטים בירח הדבש

מאלה שהיה שם, שכח. בימים הראשון נים אחרי הרצח החלטתי, שלעולם אני לא רצה יותר."

פשוט — מצאה-חן

אבל כאשר חזרתי לארץ, וחשביתי על כל מה שקרה, הבנתי שזה לא יתן כלום. הבנתי שזה כעצם מה שהם רוצים. שבוע אחרי זה רצתי. אבל לשי-כוח, זה בלתי אפשרי."

הקודמת — מרים טינדרסקי, שהיתה שיאנית ישראלי בריצת מאה מטר עד שאסתר שחמורוב שברה את השיא שלה, בחתונה.

בעלה לא אוהב שמזכירים או שואלים אותה על מינכן: "זה עדיין מאוד כואב לה", הוא אומר. "כל פעם שהיא מדברת על זה, היא בוכה."

אבל אסתר ממשיכה: "עד היום רודף אותי הזיכרון של ליל הניצחון שלי. היינו בהצגת כנר על הגג, והכל היה נפלא. זה היה לילה מאושר, והניצחון נראה כל-

האלמנה רותי, אלמנתו של מוני ויינברג, מאמן נבחרת ההתאבקות שנרצח במינכן, בשיחה עם יעשהיה פורת, כתב הספורט של מעריב.

הזוג השני שלומית ניר, השחינית הישראלית היחידה שהגיעה לאולימפיאדה מינכן, עם בעלה הטרי, מנחם טור. השניים נישאו יום קודם לכן בקיבוץ של שלומית, איילת-השחר, בנוכחות ראש-הממשלה. כאן — בחתונתה של אסתר, בשיחה עם דן שילון (משמאל) וכתב-הספורט אורי ירון.

ואת זכרונה המר, הכואב עדיין, של מינכן. חודשיים עברו מאז הרצח, והסיוטים עדיין מפריעים את שנתה. אפילו בירח-דבש.

"עד היום אני חושבת על מה שקרה שם", אומרת אסתר שחורת השיער. "הדמעות הנראות מוריות, על רקע מעמדה ככלה צעירה. הזכרונות הופכים לסיוטים בלילות. אני לא מאמינה שמישהו

מלון "הפלט האדום" באילת. חדר 306. מיטה כפולה. חלון הנשקף אל החוף, וכל הנוחיות. מלכת האתלטיקה של ישראל, מי שכונתה במינכן "המלכה אסתר", אסתר רוט, לשעבר שחמורוב, הגיעה לירח דבש. כשהגיעה לשם. ביום החמישי האחרון, היא הביאה איתה, מלבד בעל טרי, גם משמעת אימונים. אושר של כלה צעירה,